я зашкодив сатані і тепер діла пропащі
із кумедних валунів обізвався дикий пращур
перестріне на валу і гаркаво засміється
гляньте юному ослу чорна жриця віддається

я забуду прорости на задвірках сеї мови
де літаючи кроти будуть свідками єгови
де повітряні шари як модерні одаліски
де у прихистку чадри верховодять голі мізки

але хай живуть усі на порепаній долоні
рештки снів і голосів поцілунків і агоній
хай знервованим роям не підставлять голу шию
хай доконують а я братолюбієм укрию